

Veronika Žilková: Když mi oznámili výši důchodu, stála jsem před úřadem a plakala

Herečka Veronika Žilková oslavila v říjnu 60. narozeniny. Byť by ji nikdo na seniorku netipoval, ona už o důchod zažádala a vstoupila tak do nové životní etapy. Veroniku jsme potkali na slavnostním otevření nového Retro muzea v obchodním domě Kotva. V rozhovoru pro České důchody se herečka rozprávěla nejen o tom, co má na starých časech ráda, ale také se svěřila, jak moc je nespokojená s výší svého důchodu.

Foto: Profimedia

Herečka Veronika Žilková

[Karolína Lebedová](#) | 31.5.2022

Řekněte mi, co máte ráda na době minulé?

Pro mě to není retro, pro mě je to moje mládí. Já jsem se narodila v roce 1961, takže 70. léta jsou pro mě konec základky, přechod na gympl, největší lásky, první lásky, obrovské lásky, gympl, kdy jsme jezdili na chmel, ztráta panenství, jedna vysoká škola, druhá vysoká škola, slavní spolužáci. My jsme v roce 1981 šli na DAMU. Chýlková, Roden, Cibulková, Holubová.

V roce 1985 se mi narodila Agáta, takže pro mě je to vlastně taková ta nejhezčí fáze života, kdy člověk na chvíli zapomínal, že tady byl ten bolševik. I když naše rodina byla samozřejmě hodně pronásledovaná, můj tatínek byl velmi pronásledovaný režimem jakožto katolík, jakožto člověk, který nikdy nevstoupil do KSČ, nikdy nepodepsal žádnou spolupráci, ač ho jeho kamarádi udávali, ale přesto všechno mi ten komunista to mládí nemohl vzít. Prostě to byla doba, kdy jste dostala první pusy, první hezké šaty, první prstýnek, takže pro mě 70. a 80. léta, to není retro, to je můj život.

To je opravdu moc hezky řečené. Svůj život jste navíc sepsala v knize Dělte dvěma...

Tam si určitě přečtete něco, co jsem v té době zažívala.

Prý jste prozradila spoustu pikantností. Ale co mě zajímá, protože jste oslavila 60. narozeniny...

To nejsou pikantnosti, to jsou životní zážitky.

Ne každý má tak bohaté zážitky.

Ano, ale myslím si, že manžel mě dávno přetloukl. Jestli my jsme si mysleli s Petrem Mackem (*autor knihy, pozn. redakce*), že má kniha nějaké pikantnosti, tak to, co udělal můj manžel, myslím, že předčilo celou knihu. (*manžel Veroniky Martin Stropnický má utajovaný poměr s kolegyní z ambasády, pozn. red.*)

Dobře, o tom jsem upřímně nechtěla hovořit, protože věřím, že to může být nepříjemné.

Mně vadí ta pikantnost. To, že jsem v 21 chodila s tímhle kolegou a ve 23 s tímhle kolegou, je normální. Každá holka s někým chodila. Akorát, že ti moji byli slavní.

Filmy se mi do důchodu nepočítají

Jste čerstvě důchodkyně. Došla jste si tedy na úřad a máte status důchodce?

Mám strašně nízký důchod. Ještě mi to stále nepřišlo vypočítané, ale řekli mi, že bude mezi šesti a sedmi tisíci, protože jsem herečka a vychází to z divadelního platu. A divadelní platy jsou takhle nízké.

Myslela jste na to třeba dopředu, že něco takového opravdu nastane a budete to řešit?

Já bych zase řekla, že jsem myslela na to, že mám zodpovědného manžela, ale o tom se bavit nebudu. Musím říct, že když mi oznámili výši mého důchodu, tak jsem stála před tím úřadem a plakala jsem. A říkala jsem si, všechny moje filmy, všechny moje televize se mi vlastně do toho důchodu nepočítají. Protože my jsme část toho období nepodléhali povinnosti platit sociální pojištění, protože jsme takzvaná nesoustavná činnost.

To znamená, že cirkusoví umělci a herci neplatili sociálku, protože ta práce nebyla pravidelná. A počítal se mi jen ten divadelní plat, který teď, na půl úvazku, je sedm tisíc. Nebo byl sedm tisíc. Ale vím, že to má většina herců. Jana Šulcová má podobný důchod, mnoho mých slavných kolegů, které nechci jmenovat, mají ty důchody do těch sedmi tisíc.

Dnešní mladí lidé se učí, že by měli myslet na důchody...

Já určitě nebudu nic vyprávět o důchodu, protože mezitím se stane tolik politických změn. A promiňte, já jsem přestala volit a přestala jsem sledovat politiku na základě špatné osobní zkušenosti s politikem.

Tomu rozumím. Já si třeba šetřím na důchod, tak jestli vy jste na něco takového myslela... Ale když jste měla tolik dětí, to asi nebylo pořádně jak šetřit, že?

Samozřejmě, že jsem myslela. Ne šetřit peníze, ale mám dům, tam ty děti bydlí. Takže já jsem celou dobu byla poháněna ve svém životě, ve své práci tím, že tuhle práci vzít musím, aby moje děti měly jednou kde bydlet. Ale těch dětí je víc než toho bydlení. Takže se mi nepodařilo se zajistit na důchod. Nepodařilo se mi to, protože těch šest dětí tolik peněz projedlo, probotičkovalo, probundičkovalo, proprázdninovalo, že prostě na ten důchod mi zase zbyly jenom ruce na práci.

Ale oni se o vás postarají. Šest dětí už se o vás přece nějak postará, když to bude potřeba. Samozřejmě zatím to potřeba není a ani si nemyslím, že ve vašem případě, kdy z vás srší energie na míle daleko, to někdy potřeba bude.

Nemusí. Na to žádný zákon není, aby se děti staraly o rodiče. Já bych jim přála, aby se o mě nemusely postarat. Já bych se ráda postarala sama o sebe. Jsem důchodce, můj manžel, velvyslanec v Izraeli, je také důchodce. Přesto se jako důchodce úplně nechová.

Má smysl žít aktivně a zatahovat břicho

Teď mi pojd'te, prosím, říct něco pozitivního na závěr pro naše české důchodce. Jak mít hezký podzim života?

Já si myslím, že je nejdůležitější být aktivní. Prostě nečekat, až vám přinesou nějakou složenku, ale aktivně se postavit ke svému životu. Já vám něco řeknu, mojí mamince bude pozítří 98 let. Přála si ode mě plavky, dneska jsem jí je koupila, ona si je oblékla a řekla: „Mohly mít kytičky, aby byly veselejší, a teď musím zatahnout břicho.“

To přeji všem důchodcům, aby měli takový životní elán a chuť, protože nejdůležitější je mít chuť do života. To je nejdůležitější, to pak máte i chuť přivydělat si k tomu nízkému důchodu. Ale plakat a plakat a plakat, to nemá smysl. Naříkat, nadávat, to nemá smysl. Má smysl žít jako moje matka – aktivně a zatahovat břicho.

Moc děkuji za rozhovor.

Foto: CNC/Pavel Machan/Profimedia